

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2022/29/1064

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellant], [studentnummer], tegen de nieuwe beoordeling van de toets Medische consultvoering-communicatie (STAT-1 MCV-COM), hierna: de toets, zoals afgelegd op 3 augustus 2021, door dr. P.H.H. Houben, examinator, en twee docenten van de bacheloropleiding Geneeskunde.

I. Loop van het geding

Appellant heeft bij het College van Beroep voor de Examens, hierna: het College, op 19 april 2022 beroep ingesteld tegen de door de examinator op 9 maart 2022 gegeven nieuwe beoordeling van de toets die appellant op 3 augustus 2021 heeft afgelegd. De examinator heeft de toets opnieuw beoordeeld zoals door het College bij uitspraak van 13 januari 2022 is opgedragen.

Op 21 april 2022 heeft het College aan de Examencommissie gevraagd om samen met de examinator in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. De Examencommissie en de examinator hebben op 2 mei 2022 met appellant gesproken. Er is geen schikking tot stand gekomen. De Examencommissie en de examinator hebben op 9 mei 2022 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 23 juni 2022 via beeldbellen. Appellant en de examinator zijn verschenen. Namens de Examencommissie was de voorzitter prof. dr. P.L. Hordijk aanwezig.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft op 3 augustus 2021 de toets afgelegd. De toets bestond uit een gesprek van appellant met een simulatiepatiënt. Op 3 augustus 2021 heeft verweerder aan de toets van appellant 28 van de 65 punten toegekend voor Medische Inhoud. Het eerste eindcijfer van de toets was een 5. Bij uitspraak van het College van 13 januari 2022 heeft het College een gedeeltelijke herbeoordeling van het gesprek gelast:

Het College draagt de examinator op om de toets Medische consultvoering-communicatie (STAT-1, MCV-COM) van appellant opnieuw te beoordelen voor wat betreft het onderdeel 'Medische inhoud (2A)', waarbij de beoordeling transparant moet zijn.

De beeldopnamen van het gesprek zijn opnieuw beoordeeld door twee docenten van medische psychologie, in het bijzonder op het aspect klachtverheldering A-L-T-I-S-O (Aard van de klacht, Locatie, Tijdbeloop, Intensiteit, Samenhang, Overige klachten). De docenten hebben hun beoordeling en onderbouwing vervolgens samengevoegd en een beoordeling gegeven voor het onderdeel "medische

inhoud (2A)” en komen tot de beoordeling:

De student construeert nauwelijks een beeld van de klachten van de patiënt. Van ALTISO wordt enkel gevraagd naar de T: hoe lang mevrouw er al last van heeft. Verder vraagt hij naar de lokalisatie van de pijn, maar mevrouw heeft helemaal niet aangegeven pijn te hebben. De aard van de hoest komt wel ergens aan bod, maar niet omdat student ernaar vraagt en wordt ook niet door student in een samenvatting teruggegeven. Idem voor de intensiteit/betekenis ADL: de patiënt geeft dit cadeau, maar student negeert deze uitgingen en vraagt er zelf zeker niet actief naar. De samenhang en overige klachten komen geheel niet aan de orde. Hypothese toetsend worden belangrijke vragen gemist, zoals koorts, of het hoesten begon met verkoudheid, benauwdheid, etc. Eigenlijk worden er nauwelijks HT-vragen gesteld, tot de examiner aangeeft: nog 1 minuut. Dan worden er achter elkaar 4 vragen op mevrouw afgevuurd (hoofdpijn? Keelpijn? Oorpijn? Slijm bij het hoesten?) zonder deze antwoorden verder te kunnen exploreren. Alleen de intoxicaties komen uitgebreider aan bod. De student lijkt geen regie te hebben over hoe hij zijn tijd wil indelen of waar hij inhoudelijk heen wil in het gesprek. We komen daarmee tot het volgende oordeel: Voor klachtverheldering (ALTISO) 10 punten, voor hypothese-toetsend 10 punten en voor medische context 8 punten. Dat is in totaal 28 punten voor onderdeel 2A.

Op 9 maart 2022 beoordeelt de examiner op grond van deze bevindingen de toets opnieuw met een 5. Naar aanleiding van de nieuwe beoordeling heeft appellant de examiner nog drie vragen gesteld in afzonderlijke e-mails. De examiner heeft op de vragen geantwoord en is niet tot een andere beoordeling gekomen.

III. Standpunten van partijen

Appellant stelt dat de herbeoordeling onrechtmatig is omdat onduidelijk is hoe de deelscores tot stand zijn gekomen. Appellant stelt dat de herbeoordeling niet objectief is omdat de twee docenten die de opname van het tentamen hebben bekeken, wisten dat het om een herbeoordeling ging.

De examiner blijft bij de beoordeling met het eindcijfer 5. Twee ervaren docenten hebben naar de opname van het gesprek van appellant met de simulatiepatiënt gekeken en zijn tot de conclusie gekomen dat aan appellant 28 punten kunnen worden toegekend. Zij hebben hun bevindingen gemotiveerd opgeschreven. Er is voor de examiner geen aanleiding om het eindcijfer te wijzigen, ook niet naar aanleiding van de door appellant in de e-mails gemaakte opmerkingen.

De Examencommissie verzet zich tegen de stelling van appellant dat de docenten bevooroordeeld waren omdat zij wisten dat het ging om een herbeoordeling. Er is geen aanleiding om aan de professionaliteit van de docenten te twijfelen. De twee docenten zijn de coördinator onderwijs van de vakgroep medische psychologie en een ervaren examiner van de vakgroep. Zij hebben gebruikgemaakt van het beoordelingsformulier en zijn onafhankelijk van elkaar en daarna gezamenlijk tot het oordeel gekomen dat appellant 28 punten heeft behaald voor onderdeel 2A. Het beoordelingsformulier is een voor appellant bekend document, want het is een belangrijk onderdeel van het lesmateriaal van het betreffende vak. De beoordeling van appellant is transparant tot stand gekomen, aldus de Examencommissie.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellant is tijdig ingesteld en voldoet ook overigens aan de wettelijke eisen.

Het College van Beroep voor de Examens stelt voorop dat het niet bevoegd is om zich uit te laten over een beoordeling door verweerder van het ‘kennen of kunnen’ van een student. De bevoegdheid van het College is beperkt tot een beoordeling van de vraag of de beslissing van verweerder in strijd is met het recht (art. 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek (WHW)). Het College toetst derhalve of de beoordeling in inhoudelijk opzicht niet apert onredelijk is en of de beoordeling op een juiste wijze tot stand is gekomen. Het is derhalve niet aan het College een inhoudelijke beoordeling te verrichten.

In dit beroep gaat het om de vraag of de op grond van de uitspraak van dit College van 13 januari 2022 gelaste herbeoordeling van het tentamen van appellant op het onderdeel 'Medische Inhoud (2A)' voldoende transparant is gedaan. Tussen appellant en de examinator staat vast dat voor de herbeoordeling gebruik is gemaakt van het in het onderwijs van het vak gebruikte beoordelingsformulier. Twee docenten die niet eerder naar het tentamen hadden gekeken, hebben de opname van het gesprek van appellant met een simulatiepatiënt bestudeerd en ieder voor zich het formulier ingevuld. Vervolgens zijn ze gezamenlijk tot het standpunt gekomen dat aan de prestatie van appellant voor dit onderdeel 28 punten moeten worden toegekend. Het betreft 10 punten voor het onderdeel klachtverheldering, 10 punten voor het onderdeel hypothese en 8 punten voor het onderdeel context. De toekenning van de punten is door de docenten gemotiveerd en door de examinator overgenomen. Na de beoordeling heeft appellant de examinator nog om een toelichting gevraagd en die toelichting heeft appellant ook gekregen. Het College is van oordeel dat de klachten van appellant over de transparantie en nauwkeurigheid van de herbeoordeling, ongegrond zijn.

Appellant stelt in het beroepschrift dat de herbeoordeling niet objectief is verlopen. Uitgangspunt van het College is dat een door de Examencommissie benoemde examinator en de door de examinator aan te wijzen beoordelaars voldoen aan de daaraan te stellen eisen. Het is aan appellant om de stelling dat er in dit geval getwijfeld moet worden aan de kwaliteit van de beoordeling, nader te onderbouwen met feiten en omstandigheden. De onderbouwing van appellant van zijn stelling houdt in dat hij aanneemt dat de twee docenten (en de examinator) niet objectief waren omdat zij wisten dat het om een herbeoordeling ging. Het enkele feit dat de docenten (en de examinator) wisten dat het om een herbeoordeling ging, is naar het oordeel van het College echter geenszins een voldoende onderbouwing voor de stelling dat de beoordeling niet objectief is verlopen. Ook dit onderdeel van het beroep van appellant acht het College ongegrond.

Het College is van oordeel dat de gronden van het beroep tegen de gedeeltelijke herbeoordeling van de toets van appellant, niet slagen. Dit leidt tot de volgende beslissing.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 18 augustus 2022, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen en L.J.H. de Bie BSc, leden, in aanwezigheid van mr. F. Donner, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. F. Donner,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 50,-.